

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 540. Vigilii Pap. Annus 1. Ivstini Imp. 14. Vitigis Reg.
4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

De Dacio amico Episcopo Melitaniensi, quem iactuante legatione apud Bellarium functum esse ex Procopio dicitur, quod factum sit, licet nihil dicat: ipsum tamen fuga ipsam eruentorum manus emulisse Gotorum. S. Gregorius Papa testatur, perueniensque Confinem populi: sed quod persecutores Goti Ariani efficiuntur fidei exaudirem cluistare: ipse paratus, qui & quid in via cetero accidere, ita narrat: etiadsi quoque Procopio impetrans exercitus Lutianianum, cum Dacio Melitaniensem etiam Episcopum sanguinalem, ad Cagliariopolitanam urbem pergit, Cagliari decent. Qui dum legem domum ad hominem suum queritur, que comitatum illius eorum servit potius. Et via iniuncta, a peccato eminus domum congruentia magnitudine, tempore superparati ad hominem suum infi. t. Cumque inuenient loca incolantur, in ea tunc manes non pessi, quis maius autem anima de anima incolantur, atque adeo ut una remanserit, remanserit. Dacius respondit: dicens: immo ideo in statu talium domo debemus, si hanc fuisse melius in usus, & si hominem habet auctoritate repulsi, in ea fibi legitur parvusque fons illam, antiqua hostis certaminis tolerans, ut in ea tunc incolantur, ipse reddita fieri. cum v. 1. De quaenam, etiamq[ue] bovis momentis ruribus in ignisque clarioribus incendiis ruribus, balato pecorum, ruribus affinis, flosci, argenteum parcerunt, gommonis, fridors, ricos. Tunc reponit Dacius: nos huiusmodi vestis exstatim, forex necessaria tamen, & contra animam ipsam huius magni copi vestrum clamores, discrionis tamen consilii miseris iste ei qui auxiliis Panis fiduciam ad Aqui orem, & ergo simile Alcibiado. Eusebio super hoc tamen partis & sarcinam familiis factus est: & qui unitate Dei indecibilis voluntatis, et ceteri ut digni es, bestias multas, ad quas secundum (vt ita dicitur) directionem suam malum fuisse credidit, non erubuit, qui tenebat dominum ad existimationem, qui confidit ut et heros non intraverit. Sicque postmodum Patalium habet acutum factum est: quia eam tam ruris rotarum fodiuntur, et ab ea proxima mendax fuisse aperguntur, et isti, hanc lundu Gregorius atque de his indecibus: reliqua de Dacio in inferius lulis locis dicondata eunt.

I E S V , C H R I S T I

Annus 540.

VIGILIUS PAP. IUSTINIANI IMP. 14.
Annus 1. VITIGIS REG. 4.

Q VI sequitur annus Domini quadragefimus, supra quingentesimum, scripsit hanc reperiens Confidit in Iustinianum ad duas collegas Paulinum, Iuniorum etiam ad dictionem alterius Paulini, qui ante lex annos sua cum Iustiniano Imperatore Confidit in gella. Et Actis tertii Concilii Aurelianensis Iustino Confidit, hinc collegamus Paulinum. Cum enim in fine eius Concilii notatum tempos habeatur, quo celebretur eligatio videlicet viginti sexto Christi Iulietti Regis Francorum sub Confidit Paulini Iunioris, hic ipsam: Domini quadragefimus supra quingentesimum denotatur: secundum vero Aurelianense sub anno vigesimo secundo eiusdem Regis notatum habetur, quae apparatur perspicuus videtur veritas. Sicque gaudiobus iam rediit a longa obfisione Virbe, placide Belisius hoc officium sedidit Senatoribus, ut more maiorum in Occidente crearent Confidit, et que Paulinum elegit, quem fecerit ex progenitoribus Confidit propter annos. Porro idem annus a Procopio, quippe chronologiam belli Gotichi numerat annos, posterioribus enim annis belli.

Quo anno Silvester Papa in insula Palmaria relegatus, confidit zonam, confidit pauperrime inedia, die in tandem clausit extremum duodecimo Kalendas Iulij, et martyris corona sublimata in colum cum martyribus collega afflantibus, cum etiam ab Ecclesia Catholica insignis nobilique Martyris: nullo taceri acribus Albo-petroni memoria peruerat dies natalis eius anni singulariter. De loco autem martyrii inter Liberatum

Annal Eccles. Tom. 7.

& Anatolium ea difterpanitia reperitur, quod ille in Palmaria in via id accidisse sit, ille vero in Pontia: sed cum et lemm ipsi libi vicina sint, haud potest diversitas ista aliquius esse momenti, cum de altera in alteram transferri perficie posset. Ceterum Liberatus diaconus cum ijs ipsi temporibus hinc fuit, scilicet summiorem libi vendicat fidem.

Qui igitur martyri coronam consequi sub Christiatis Principibus Silvester meruit, a Deo etiam post migrationem et illustratus gratia miraculorum, testificans quidem signis, violare gloriosum in celo, quem vis tyrannica a deo compellit in terris, nam audi Anatolius paucis magna narrat: Sepultus est (inquit) in eodem loco 12. Kalendas Iulii: ibique occurrit multitudo male habentium, & falorum: ut haec de miraculis. Ita quidem & ostensione signorum vo' ut Deus vincula Ecclesiae innocentiae, qui germanus esset Romane Ecclesie Pontifex, & palam omnibus fieri in coelum cum collegis, martyribus Pontificibus esse receperat, quem furor haereticorum, & ambitionis hominis insana cupidio vique ad interficere affectabat. His vero Anatolius subdit: Hic fecit o' directionem vnam per mensuram Decimam, ordinis utque presbyteros tredecim, diaconos quinque, Episcopos per diuersa loca numero decem & novem, cum lediliter annos, quatuor, & quinum inchoaret. Quod autem aliqui nec duos annos eius Sed concedunt, inde id evenisse liquet, quod absurdum admittendum numerent eius sedis tempus vique ad Vigilius introductionem tantum, cum ipse Silvester e' fide expullus esset, at verò vique ad consummatum martyrium semper ipsum legitimum periphererat Pontificem, & Pontificia, ut licet, exercitumque sit, et Vigilius a urem contra verum Deifacerdotem sedentem nullum meruisse Pontificis titulum constat. Subdi vero hinc Anatolius: Cessauit Episcopatus eius dies sex haecusque ipse.

Sant plane eius illa vita verba pensanda: Cessauit Episcopatus eius dies sex. Quibus perpicaces intellegas, quem viupalib[us] & malis artibus nactum esse, immo & inuasisse diximus viuenti. Silvestri se deo, & excommunicatum licet, fuisse tamen haec: eorum munitionem vique ad eiusdem Silvestri obitum tenuisse; hunc ipsum tamen, simul ac Silvestri defunctum arque miracula edere aadiuit, minime diuersus federe perieuelare, leque ipsum in ordinem redigisse, probe licetem minime se legitimum fore dicendum Pontificem, quem tot crimina deturpasse: cum præter S. monicam labem, redarguerent ipsum connivenientia cum haec: eis, pacis commentis conscripta invataque scriptorum de senio & Antimi restituio. Silvestri in iure prædecessoris expulso, eiudemque necesse cooperari, atque item quod post damnationem & anathema in ipsum a Silvestri interrogatum, sedis illi filiorum non quam versus in Ecclesia Pontifex. Hec in quam, ipse confidit, post Silvestri obitum à fede male occupata descendit, fretus tamen potentia Belisarii, q' et fecit eam mox iterum confidit: locumque sic præbés factis his bendis comitis, e' quic' erat, ita quidē se à Pontifice abdicasse. Vigilius, ex parte vacationis sed Silvestri dicendum omnino est: nam quomodo potuit secundū Anatolium sedes vi' ecclie sex dies, si Vigilius ipso viuente Silvestri, intrusus fuisse, federe post eius obitum perseuerasse: neutriquā enim id aliquo modo potest accidisse.

Verum, quod ipse id fecerit tanquam representatorum in scena coniuram non ex animo, sed ut quoquo modo eliceret, et sua electione clerici Romani confidit: inde mihi facile perindeo, dum non (vt per era) prædictis scelerum patratorum, omnem penitus conceptum de sede Pontificia dispendenda spem abiecti, sed: ea proficiens iudeante indignum, reliquamque viat tempus (vt ab eo exigebant gravissima criminis pondera) in lacrymbi transfigendum induxit, sed coniurata lumen honoris prurigine exagitatus, ut eum consequi tuto posset, nec enquam indecide ob perpetrata delicta, huiusmodi fibi vafer viam aperte iam curauit: cum præserim securus de Belisati voluntate, cuius studijs ex Theodore Auguste mandatis foret totius cleri extortus tendens silentius,

III.
SILVERIUS
POST OR-
ITVM MI-
RACVLIS
CLARVS.
* Iunij

IV.
VIGILIUS
PRUDENS
CONSILI-
VME AB-
DICANDI.

V.
SUTTE
REMA AGIT
VIGILIUS.

hanc dubiam iacet etiam, cum scilicet eamdem quam velle faciem reddituram. At quoniam eorum, que sunt in mente, insperator tantum & index atque vindicta est Deus; non nobis quia in eius mente cogitationes fixe latentes, sed quia nos manifeste agendo cunctis apicentias propositis actiones confidetante erunt ultimum ipsam, quod debuit exsoluisse, & ut immunitum, est sublitori cathedra, quam superbe confenderat, humili obsequio descendisse.

Ceterum qui vocat ea a qua non sunt tamquam ea, quae sunt, & de tenebris facta lucem splendescere, non alium, quam se ipsum esse, qui regit Israhel, & deducit velut orem loeph, vult a sanctis intelligi, dum finit aliquando res Romane Ecclesie titubare, in famamq; dictamen adiutum, arque pene perdidit. ut cum omni sermone ipses videri possint consumpta, & animo concordant deficiantque ipsi, qui contra vehementes ventorum fluctus intundunt & laborant in remigando; tunc ipse ex insperato apparet, acque dicat et Confidite, ego sum, misericordia mea. Sum ego ille ipse qui quidemque Petrus d'cum copiis mergi, manum ex Edecis, daxi illam ex vobis. Sum ego, qui eadem coeli claves tradidi & inferorum, quo erunt omnes, carcerolas ipsum habere socios, & inferi dominari. Ego ipse sum, qui, ne aliquis eius successor posset diffidere de me, post triplicis reatum negotiorum ceterum Petrus uniuscuius gregis credidi per affectum. Ego insuper illi ipsum sum, qui eidem aliquando dixi. Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prevalbit aduersus eam, ne videlicet qui bellus successor eius clausum tenens, ad imperium eam invadat. flumine timent & quas lacrimas lacrimam, & in scopulos illum frangit, dissoluit, qui si impingat in Syrtes, qui magis sit metuenda infida leuitas, ne in hunc otiosu constituta cena putescat & alga sepiet, quia & sicut flante Aquilonis repelet. Sic igitur ex insperato raro post duras, quib; agitata est Ecclesia Romana, procellos, imperante Deo ventis & mari, facta est tranquilla illas magis, cō qui hactenus ad malum Vigilius vigilat, copio pro vincere gregem aegre vigi excubias, ubi legimus esse cupit Episcopos. Quomodo autem haec facta sint, auistamus.

His igitur die dicta sunt a Vigilio legitime de Sedis abdicatione completis, mox iudicia Belisarii, vi idem elector Pontifex, suffragani, neum, populum, ad id percedam impellentes atque Senatum. Tunc electus in maximis cœficiis angustiis, quid agere, agi ab aliis multaque postulatus consultationibus, primumq; longe abhortore, vi hominum ter etimis bus impicatum in sedem euectus Pontificiam, id praefectus sacris Ecclesiæ legibus prohibitus, sed quod immoeret periculosa, ne obsequens Vigilius vobis Augusti, eamdem fedem Apollinem (quod nonquam occidere) si non hæc, latenter communicatione cum hereticis unita macularet, ab eius electione se misericordia magis exhibuit alienum. Magna quidem erant isti, adeo ut ad gendum Vigilius nullis adiutori rationibus posset, qui essent optimi, sed omnes, ut ab exercito facientes, ab eius electione longe longos abhortore, suadebat ipsa recta amans ratio. Contra vero acutissimas rem expeditas, manifeste ceterabant, si quemcumque alium eligerent. Summum Pontificem cœnsendit nos fore Ecclesiæ dico chisum, quod potentia fauicularis sententia nulli; 3 Theodorus Augustinus idolum colloquandum in templo, cōspicendamq; abominationem defoliationem flammam in loco sancto, per quem timentem simul cum schismate etiam hæretum inducendam, si potest insigcentem Vigilium auxiliis Theodore, vi in sede fene ad ipsa contineri firmari, posse, in gratiam ipsius cuncta factum contra illum, quæ ceterus elegisset Rothanum Pontificem foreque, ut alius numerorum sacerdos esset, quoque viueret Theodorus.

His insuper addebatur, quod cum Vigilius personam quam diu oculos habuissent, fatis peripectam habent, nempe esse hominem in rea Catholicum, honoris tamen cupiditate flagrante, cuius rei causa teletur.

primum Theodore Augustus instar mancipij vendidisset; salubre illud consilium invenitum, ut ipsum quoquo modo posset, ab Imperatrice redimeretur, impensis illibatore, quem cuperet, libique ita hominem vendicarent, atque hoc modo auctioribus nebus obligaret: dupl. cernende se confeccores esse vilitatem videntes, nempe & ab imminentia scilicet hæretice abirentem hæretici Romanum redendam fore securam. Sic igitur diuinus inspirato confito (vt exitus declaratur) communem semper in habentes, more maiorum so omnibus tribus rem agentes, acceptiores ab ipso Vigilio Catholicis fidelis professione vna cum hæretum & hæretorum omnium execratione euectum ipsum in Pontificum thronum, creasque Romanum Pontificem sexto (vñ d'cum ell) die a morte Silvérii, quarto Kalendas Iulii.

Hec quidem cuncta Dei notu esse facta, probavit eveniens: quidem non exemplum accidit, vt quid ad maius ladicandum populo Dei Propheta ante suifer inducendam ad benedicendum eisdem conuerteretur, & que milios fuerat homicida, in Prophetam quem laetare coenatio mutaretur. Foi illa plane mutatio dexteræ Excelsi, & insignis miraculum, quo perficuum factum est, Dei prouidentia Romanam Ecclesiam tolliticiam gubernari, ut in quoniam discrimine constituta, fit prius liberanda: quod diuina fit promissione fecura, ut a portis inferi semper illa permaneat, & mutata quadam transformatione, quos iniquos accepit, soleat mox reddere sanctos, ut ipsi fixe moxi pñ in hæretes faciat Perz, super quam Christus suam fundavit Ecclesiæ, instar polypipius colorem acceperit, & quod maius est, eiusdem quoque confequantur robur & firmatatem. Si quidem probarunt euentu (quod apparuit tanquam olentium) ipsum, qui hactenus sterili arundo fuit & mobilis in dies agitata pro diutinitate ventorum, in firmam stabilemque petram esse consersum, solidiore habente in Ecclesia positum fundamenta. Hec de electione Vigilius, peculiariter quoque nobilitate clarissimus, filius

Episcopus (vt Anatolius haberet) Ioannis Consul.

Hoc gratia scito, non ob aliam, quod cetero non adeo liberum esset, quicquid vellet libere agere dictum à S. Gregorio à Hormide tempore vique ad Vigilium fuisse Romanorum Pontificum ordinationes expolitas: sunt enim haec eius verba. *De ordinacionibus reo Apostolica sedis Pontificis*, *vixit post beatissimum vium Hormidem aliquo tempore aditio, claritas vestra requirit; sed sique ad Vigilius papa tempore expolitas ordinationes Praefulgam esse cognoscere haec ipsa. Hanc tamen ob id Deo ipsam viam detulit Ecclesiæ, sed cum ipse eidem praesisteret Antistes, mala cuncta obstante conuertere sicut in bonum, ipsi postulato lopus in gregem irruente, in optimo mutare pastores: ut omnes intelligerent, esse Deum, qui regat Israel.*

Quis enim non intelligit, ista de electione Vigili, in prolixi hominis diuino confito esse permisit, ne quis contempnendum poterit, si quoniam videtur non mentis, sed nomine rantium refutem in Petrum festeri super Apostolicam sedem Pontificem memor & vmbra Petri dimicavit à Deo preficitur elle virtutem: nam eti quidem esse vmbra protius appetat, corpus tamen ipsum sole illustringat ostendit: siue ex diuina facta Petro promissione, qui vmbra tantum eius corporis sua imberbata videat proficerat Pontifices, eodem tamen non esse Apostolicæ virtutis expertes; prout euenu rem in Vigilio factu intelligens, nec quidem aliquo tempore intercallo, sed (q; magna admiratione dignum est) statim vbi legitima electione Petri throno confidit, laerdote robur accepit, & confirmata inde Pontificis: ut plane ad confundandas hæretes atq; hereticos viam accepisse à Domino Apolloniu, omnem spem penitus admissus alter de se percedit, qui eum (vñ vidimus) ad prauum queque per terram pelleverat. Quo n tempore expeditabatur, ut post Sylvierii obtum reuocaret (q; fuit; si antea Theodorus Augustus politicus) Antimium Episcopum ab Agapeto damnatum. Constantiopolis

tunc ad-

VI.
a Rem. 4.
b2. Cor. 4.
DEI PRO
ROM. EC
CLS. PRO
VIDEN
TIA.

c Mar. 6.
d Mat. 14.

e Mat. 16.

VII.
CLER. RO
MANI
CONSI
LIVM DE
ELIGEN
DO PONT.

VIII.
DE VIGILI
PAP. ELE
CTIONE.

IX.
1. Non. 12.
2. 14.
3. 14.
4. 14.
5. 14.
6. 14.
7. 14.
8. 14.
9. 14.
10. 14.
11. 14.
12. 14.
13. 14.
14. 14.
15. 14.
16. 14.
17. 14.
18. 14.
19. 14.
20. 14.
21. 14.
22. 14.
23. 14.
24. 14.
25. 14.
26. 14.
27. 14.
28. 14.
29. 14.
30. 14.
31. 14.
32. 14.
33. 14.
34. 14.
35. 14.
36. 14.
37. 14.
38. 14.
39. 14.
40. 14.
41. 14.
42. 14.
43. 14.
44. 14.
45. 14.
46. 14.
47. 14.
48. 14.
49. 14.
50. 14.
51. 14.
52. 14.
53. 14.
54. 14.
55. 14.
56. 14.
57. 14.
58. 14.
59. 14.
60. 14.
61. 14.
62. 14.
63. 14.
64. 14.
65. 14.
66. 14.
67. 14.
68. 14.
69. 14.
70. 14.
71. 14.
72. 14.
73. 14.
74. 14.
75. 14.
76. 14.
77. 14.
78. 14.
79. 14.
80. 14.
81. 14.
82. 14.
83. 14.
84. 14.
85. 14.
86. 14.
87. 14.
88. 14.
89. 14.
90. 14.
91. 14.
92. 14.
93. 14.
94. 14.
95. 14.
96. 14.
97. 14.
98. 14.
99. 14.
100. 14.
101. 14.
102. 14.
103. 14.
104. 14.
105. 14.
106. 14.
107. 14.
108. 14.
109. 14.
110. 14.
111. 14.
112. 14.
113. 14.
114. 14.
115. 14.
116. 14.
117. 14.
118. 14.
119. 14.
120. 14.
121. 14.
122. 14.
123. 14.
124. 14.
125. 14.
126. 14.
127. 14.
128. 14.
129. 14.
130. 14.
131. 14.
132. 14.
133. 14.
134. 14.
135. 14.
136. 14.
137. 14.
138. 14.
139. 14.
140. 14.
141. 14.
142. 14.
143. 14.
144. 14.
145. 14.
146. 14.
147. 14.
148. 14.
149. 14.
150. 14.
151. 14.
152. 14.
153. 14.
154. 14.
155. 14.
156. 14.
157. 14.
158. 14.
159. 14.
160. 14.
161. 14.
162. 14.
163. 14.
164. 14.
165. 14.
166. 14.
167. 14.
168. 14.
169. 14.
170. 14.
171. 14.
172. 14.
173. 14.
174. 14.
175. 14.
176. 14.
177. 14.
178. 14.
179. 14.
180. 14.
181. 14.
182. 14.
183. 14.
184. 14.
185. 14.
186. 14.
187. 14.
188. 14.
189. 14.
190. 14.
191. 14.
192. 14.
193. 14.
194. 14.
195. 14.
196. 14.
197. 14.
198. 14.
199. 14.
200. 14.
201. 14.
202. 14.
203. 14.
204. 14.
205. 14.
206. 14.
207. 14.
208. 14.
209. 14.
210. 14.
211. 14.
212. 14.
213. 14.
214. 14.
215. 14.
216. 14.
217. 14.
218. 14.
219. 14.
220. 14.
221. 14.
222. 14.
223. 14.
224. 14.
225. 14.
226. 14.
227. 14.
228. 14.
229. 14.
230. 14.
231. 14.
232. 14.
233. 14.
234. 14.
235. 14.
236. 14.
237. 14.
238. 14.
239. 14.
240. 14.
241. 14.
242. 14.
243. 14.
244. 14.
245. 14.
246. 14.
247. 14.
248. 14.
249. 14.
250. 14.
251. 14.
252. 14.
253. 14.
254. 14.
255. 14.
256. 14.
257. 14.
258. 14.
259. 14.
260. 14.
261. 14.
262. 14.
263. 14.
264. 14.
265. 14.
266. 14.
267. 14.
268. 14.
269. 14.
270. 14.
271. 14.
272. 14.
273. 14.
274. 14.
275. 14.
276. 14.
277. 14.
278. 14.
279. 14.
280. 14.
281. 14.
282. 14.
283. 14.
284. 14.
285. 14.
286. 14.
287. 14.
288. 14.
289. 14.
290. 14.
291. 14.
292. 14.
293. 14.
294. 14.
295. 14.
296. 14.
297. 14.
298. 14.
299. 14.
300. 14.
301. 14.
302. 14.
303. 14.
304. 14.
305. 14.
306. 14.
307. 14.
308. 14.
309. 14.
310. 14.
311. 14.
312. 14.
313. 14.
314. 14.
315. 14.
316. 14.
317. 14.
318. 14.
319. 14.
320. 14.
321. 14.
322. 14.
323. 14.
324. 14.
325. 14.
326. 14.
327. 14.
328. 14.
329. 14.
330. 14.
331. 14.
332. 14.
333. 14.
334. 14.
335. 14.
336. 14.
337. 14.
338. 14.
339. 14.
340. 14.
341. 14.
342. 14.
343. 14.
344. 14.
345. 14.
346. 14.
347. 14.
348. 14.
349. 14.
350. 14.
351. 14.
352. 14.
353. 14.
354. 14.
355. 14.
356. 14.
357. 14.
358. 14.
359. 14.
360. 14.
361. 14.
362. 14.
363. 14.
364. 14.
365. 14.
366. 14.
367. 14.
368. 14.
369. 14.
370. 14.
371. 14.
372. 14.
373. 14.
374. 14.
375. 14.
376. 14.
377. 14.
378. 14.
379. 14.
380. 14.
381. 14.
382. 14.
383. 14.
384. 14.
385. 14.
386. 14.
387. 14.
388. 14.
389. 14.
390. 14.
391. 14.
392. 14.
393. 14.
394. 14.
395. 14.
396. 14.
397. 14.
398. 14.
399. 14.
400. 14.
401. 14.
402. 14.
403. 14.
404. 14.
405. 14.
406. 14.
407. 14.
408. 14.
409. 14.
410. 14.
411. 14.
412. 14.
413. 14.
414. 14.
415. 14.
416. 14.
417. 14.
418. 14.
419. 14.
420. 14.
421. 14.
422. 14.
423. 14.
424. 14.
425. 14.
426. 14.
427. 14.
428. 14.
429. 14.
430. 14.
431. 14.
432. 14.
433. 14.
434. 14.
435. 14.
436. 14.
437. 14.
438. 14.
439. 14.
440. 14.
441. 14.
442. 14.
443. 14.
444. 14.
445. 14.
446. 14.
447. 14.
448. 14.
449. 14.
450. 14.
451. 14.
452. 14.
453. 14.
454. 14.
455. 14.
456. 14.
457. 14.
458. 14.
459. 14.
460. 14.
461. 14.
462. 14.
463. 14.
464. 14.
465. 14.
466. 14.
467. 14.
468. 14.
469. 14.
470. 14.
471. 14.
472. 14.
473. 14.
474. 14.
475. 14.
476. 14.
477. 14.
478. 14.
479. 14.
480. 14.
481. 14.
482. 14.
483. 14.
484. 14.
485. 14.
486. 14.
487. 14.
488. 14.
489. 14.
490. 14.
491. 14.
492. 14.
493. 14.
494. 14.
495. 14.
496. 14.
497. 14.
498. 14.
499. 14.
500. 14.
501. 14.
502. 14.
503. 14.
504. 14.
505. 14.
506. 14.
507. 14.
508. 14.
509. 14.
510. 14.
511. 14.
512. 14.
513. 14.
514. 14.
515. 14.
516. 14.
517. 14.
518. 14.
519. 14.
520. 14.
521. 14.
522. 14.
523. 14.
524. 14.
525. 14.
526. 14.
527. 14.
528. 14.
529. 14.
530. 14.
531. 14.
532. 14.
533. 14.
534. 14.
535. 14.
536. 14.
537. 14.
538. 14.
539. 14.
540. 14.

XI.
PATER
CESSOR
LICETMA
LVS AEGO
NON D
SITIV
TE.

cum aduersus eum atque collegas ipsius hereticos irrogavimus in ipsius anathema illud iterans, confirmauit. At quando id acciderit, videamus.

Hacigit annos Iustini Confusorum simul ac de legata electione Vigili Constantiopolitum nunc dum perfidem eum ab Imperatore praesulatum fuit, more matronam quod Imperatores Catholicos praelate confiteantur (reputatio dictum est ex Symmacho Pope Apologico ad Anathemam) omnium liae cum imperio gubernaculorum supererunt, sive cum Apollinarice Sedit nouis consolatibus. Præfalem inquit, quod eum protinus epiphilem daret, quia significaret, se in eadem fideli profiliione plorare eum coniortus, Iustinianus itaque Romanum ad ipsam Vigilium mittens legatum Dominicum Particulum vivi clarissimum, si ad eundem litteras dedit, si deinde Cibulce confessionem adcerit. Propterea idem piam obsequium & Memnas Constantiopolitana Antiquitas, cuiusdam agnitionis ad ipsam Vigilium scripta diligente defensione sita quidem fidei sua omnia facta esse, et ad eum ipso Vigilio sunt redditae litterae, aperientia, quae ex codice Variano acceptas, tuncque opera eiusdem auctio editas hic redditum sumus.

Sed primus illud ex his expolitum habebet, longe abesse, et Iustinianus Imperator in damnationem Sylvestri ob refectionem Anthonii Theodosii Augusti contumeliam suam si id accidisset, nequaquam confirmationem rerum gestarum per praedecessores Romanos Pontifices, postquam vero Agapiti, qui deputatus Antiochenus, ipse a Vigilio Paphiani licet per legationem Dominicum exegulit. Unde latet periculum vi deputati, num elle, quod dicunt est, et omnis Theodosianus canculo cum Vigilio esse molitam per Bellarium, Iustinianum autem ab omnibus Vigili cum Theodosianus canculo propositus immensus fuisse.

Sed tam grandi miteculo non hominem loquendam magis vbi Pontifex, cuncte germanus: ut secundum eum prout ibim iudea: Nam & Saul interfratitatem accedit in momento temporis, ubi in sancta Ecclesia. Sed vere Vigilius confudit, nonam formam accipit, vocemque novis edidit, & consona sancti Petrus prophetaris, mutatus nisi transformatione in eum auctoritate, nempe ex hoste in defensorum, ex persecutorum, ex blasphemio in confessorum, ut deus deum in omnibus ex perido in fidelem. Sed vel ipsum & subi mil Apostolico throno ad Orientem concurrit litteris suis illa clamentiam:

Clementia tua & clementia domino filio Iustiniano Auguſta Viguili episcopo.

Littera clementia vestra glorio & vixit sicut nostro Domino exinde anno patris deponente, ejusque reverentia suscepit: exaudiret multis annis vniuersali Ecclesiæ gaudendum esse propter ipsius Christianam fidem, quam domine Trinitatis honoraverat & calum, in nulla disputatione in nullo permettens esse dividens. Et hoc clementissimo Imperio vestro Dei, cui sermendo regatu, et regendo sermone gratiam indebet cumulate, operis: et tu tu, que vobis pro integritate & devotione fidei regis dominus singulare potestate concessit, agnoscantur iste ac tantum imperi: quamprudenter em dices Ap. Gal. 1: quia tanto per fidem vicerint reges. Quia enim regna gloriarum per quam corpora ea fortitudine vicent, doceat immensissima potestis potestis miraculi superatur.

Potestis in Domino nimis conuenit glorie, quod non repudiat fidem, sed etiam facit dealem vobis omnium concordem haec infra eum dignatus est, & quod omnes Pontifices antiquorum erit scripsit traditione depositum, exortantes ut Catholicum fecerit alzare, regere Domum & custodire totum Oriens legem, Iamna bis perias vestras viribus effect: cum per unum regnum vobis partes & universa fides terra eam fidem, quam per reverentiam semper Christiane confessionis iudicio comprehendenda esset, Constantinopolitanum, Ephesinum primum, sed & Cappadocianum Synodus constat irreprehensibili soliditate, secundumq[ue] ambe pace fernari: nec Christiano quicunq[ue] vacuulo manuspet, quise a profanatum Synodus

vmitate sumunt: & qui fidem eorum non omnibus in ipsis omnibus defendit adtra, non indicandum, sed iam indicatum potius excusat.

Cuius ergo sacerdotum in eundam exultationem & gaudia infinita constituit, quod in euentu per Dei misericordiam etiadi vestrum hunc in Evangelio & veritate perniciose omnia atque hereticorum dogmatione nocte discors, transversi respondebat Ecclesia. Absit ergo a nobis, ut quod omnibus fratibus & coepiscopis nostris generare gaudium prostratur, nostrum non aut cum omnibus nosfatis, aut (quod magis dignum est) supra condicemus. Ex qua re veteri boli imperator, deinde in invictiorum gratulatione salutem posuit, quod ardore fidei & suauitate trascendit comitatem suorum, nobis etiam post duxibilis affectu: in publica beatorum recordatione Catechismum atque Leonem Apostolicum. Sedu Prebles, qui similares hierarchie per diuinam fidem dispensatione confirmata cum Synodis congregatio dominante, quidam quelli generaliter regum debent Christiani, manifesti in eundem legem frumentari, laudabilis communioris affectu. Quorum probabilitas constituit & sancte recordationis Novis, atque Ioannem, Ieronim, Nonnus & Agapetus decessores nostros per omnia consonantes. Vnde uero Nostoriane, atque Eusebii Iordanenses heretici inservit, utrue anteriora percolant: quod nos sumus viribus sequi, sumus mox adiutio defendere, prout vestra clementia induxit belli agnus. Sed & beatus Leonis apostolis ad sanctam recordationem Flavianum non Confessionem civitatis Antiocheni, nec non & ad clementissime memorie Leonem Primensem defensit, quoniam heretici coram id est, Nestorius atque Eusebium per fidem rationabili effortione, Deo fidei in ignorantia confundit, omnino amplectimus. & quicquidem charitate, defendimus. Et quoniam non animi dilectione nostra, Deo custodiens, & finitatis contra exultationem venire permittas: perspenderem tamen debet vestra pietatis admodum prudenter, quia non digni censorius Antiocheni, qui profanatum Pragatum Secu Apostolica inviolabiliter minime constituta seruauerit.

Hece ergo, quae de fidei a Patrio & sanctis recordatione Synodorum, & designatae recordationis Papa Leonis episcopis, atque a supra scriptorum praedecessorum nostrorum constitutis sunt venerabiliter definita, per omnes sequentes, & eorum doctrina contraria probatis Apoloticis. Sedu anterius dante, amarissimam & amorem, quicquidem de fidei eius explicatione, vel recitatione, vel disputate pertinet, aut infideliter dubitate tentauerint, & contra eadem intententes, quae de fide in Nicene, Constantinopolitanæ, Ephesina prima, & Chaldeanæ sanctissimam Synodis, neccnon & sancte recordationis praedecessorum nostri Leonis episcopis, quarum scimus mentionem, vel uniuersi, quiescunt sancti ancioris continentis, & Catholicis fieri videntur recordentur: Amplectitque & in omnibus compromis fidei vestre librum, quem nobis & qui famulatu romane praedecessori nostre pie recordationis Agapeto pietas vestra Orthodoxa deuotione contradicit: in quo ea, quae mente geritis, ad credendum futuram & aetatis scriptura quoque testimonio declaratis. Nihilque a sepe dictorum praecepsorum nostrorum fidei deuantibus, sub qualibet occasione seruamus nisi forte fidei teste, in qua voluntanter, acceptata calamite, supra scriptam de fide revertitur, & competentes voluerint correctione collari: & damnatis omnibus, quae contra ea, quae praefatis sunt: praeferma quidam impetrare dixerint, subfir pionibus suis & propria recte concilio heretorum responsum erroris canonica fuerint doctriinae conseruit, ut tunc communius, sacra mysteria mearentur, dum omnes, quae praefatis sunt, canagia & Apostolica delectio implentur: quia nos nulli corrigit, & canentia locum conuenit amparare.

In his vero, in quibus Manum fratrem & coepiscopum nostrum, memorem libellus, quem praedecessori nostre beatae memoriae Agapeto, ex dictatione sua tempore, vestra clementia consenserat, sequentem revera Sedi Apoloticæ disciplinam, hereticis inferni comprehensione, id est, Secundo Eusebii, Petro Apolitano, anthonio, qui etiam Eccliam Constantinopolitanam prava ambitione pernagerat, Zoare, sed & Theodosio Alessandro, & Constantino & Laodiceensi, atque Antonio Verchenio Eusebiano heretici, & Discorsi, quia in Chaldeanensis Synodo inter alias legitim fuisse damnata, & defensibus atque sequibus anathema divisi, pietas vestra mandauit in modo a nobis quidem maleste sui caput ut a prædicto fratre nostro, vel a

XVI.

PRAEDE-
CESSORI-
BVS IN HA-
RETICOS.

XVII.

ANATE-

MA IN AN-

THE-

MIVM

ET SOCI-

OS.

* Conſa-

rio.

XIX.	queobies alia in hereticis dicta damnatio: sed & libenter amplectimus. & Sedit Apostolica autoritate firmamus, complices damnatorum simili anathematis vitiose plente, eavidicere ratione, ut si ut supra et meminimus) secundum Praesum Sedit Apostolica constituta, hoc qui resipserunt. & precedentium synodorum, vel supra scriptorum apostolice. Sedit Pontificum super eam confutata, existente & communione adiutorio referentes.	abolet, cum etiam omnem profus voluit fuc Theodo- rie, sive aliis ademile spem implendi, que de Anthimo reflexendo suifet aliquando politicius. Daram autem hanc esse hoc anno sub Consulatu Iuliani, ex data per e undem redeuntem Dominicanum legatum alia epistola ab eo dicens Vigilio ad Meimam facta perpice intelligi potest. Sed videamus ipsam, eadem legatione ad Men- tanum Constantino politanam reddidisse, eit huiusmodi:
OMNES HERETI- COS ACO- DAMNAT.	Sed quis nouum potius plus illas, qui hereticam perfidiam defensione, sibi magno prodige excurrente, vitando conseruant, quibus sententia supra scriptorum Patrum multipliciter solidata aliquid firmata adstringere, quam omnes sua induxitur viri- bus, Deo auxiliis subficiere: ideo hallowem tanquam non resisteret latam damnacionem, minime arbitrari suos noscere aliquo inde- gere refusare. Qui enim heretici quaream supra meminimus, vel omnium aliorum, que sunt apostolica dictuonate & confirmatione damnata, sedatores fuerint inueniri, nisi tantum ex necessitate sed ex ipsa auctoritate, ut fuisse iam propter damnatione reprobantur. Ad eum his Vigilius delectum, quod cum tam diu ante se gesserit pro Pontifice, nec quicquam talis Constantino polim sciperiter, a plerique suum fiscerium in deteriorum patrem fuisse acceptum, arque ait:	Vigilius fratris Meimae Episcopi Vigilio Episcopum. Lucet vniuersitas gratia. Deus auxiliante petuum & credi- mus expedire. Domini filii nostre ferentissima & Chorisiamissima Imperioris de Regis Sacrae causis nostrae informatione, sermone magisterio: neceferi tamen indicauimus & charactera tra per Christianismi fundamento nonnullis auctoribus testimonia restituta ad praedictorum nostrum sancta recorda- tions agapitum delito data refatur. Invidulabatur vero afferit ex fodore, & maxime beati Leonis praedictorum nostri, sequi in memoria confessio. Quia est charitatis nos digni honoris quod conceruerit, nisi a Romanorum pre eis locis non destruxit doctrinam. At quod nobis in mundu, quodne sit gratianus quamvis in Christi Domini & Salvatoris nostri libertate complecti, quia maius nostrorum & praedictorum fida custodamus?
XX.	Et lucet pietatem vestram alterius instrumentum nostra fa- brixi vel intelligere & voluntate magnu interpre: nos tamen, quos beatus Petrus a. Apostolus omni potestate rationem reddere pro traditione constituit, identi animo Christianitatis repre- fici faciendo esse per se ipsum suppliciter querentes*, ut nullus sollicitus resoluimus priuilegium Sebi B. Petri Apostoli Christianis fim temporis resiliu in alijs pro missatatu communio: qua si surdivent (quod non credimus) aut minuantur in alijs, violata fidei iugulari oculentur*. Sicut enim sapientia: ultro potes singula- ris, ultro excedens ut ipsius beati Petri apostoli versari possunt medu omnis meritorum, quam vel in illis priuilegiis, vel in in nostra humilia vestra & fisceriu Deo vobis affixente, persona Tancet ut cuncte pietates vestras instrumentum, & nibil pro calculo infidicatorum effusa vobis relinquantur amboq; testi- recordationis praedictorum nostri Petri & Leonis, que diuertia ad Orientem sunt dicitur tempora confusa, quanta de pluri- mis in praefatis necessaria credidimus, superadiuimus: rogantes per ipsos, cum causam integrum agere fidelitatem & impetu Chris- tianitatis apollini, & venia laetare pietas vestri a dignitate, ne a- litudine superius, quod nomine relevans. Sic ita, quia siue Deu- s regum decreti voluntate, ita curia tractante, sapientia vobis singulariter Deo conessa diffunditur, neque de religio- ne, neque de aliquo praedictio quibus fidem facilius posset in qualibet parte receti.	Vnde fraternaliter salutares te bortarum, & quia nos can- nent affectione incanter aliosq; ut illius normam, illius admonitionem, illius fidei & promissi & iudiciorum sequitur in omnib; consuetudine. Plena sunt enim de predictis praedictis nostris familia & veneranda recordatione Leonis scripta vestre fraternali trinitate, quae ad praedictos vestros truis legem, ab eis esse Pontificis credimus quod & nostri i prades fortis, quod vestri praeferimur, relegantur. Sed huc dixi sufficiat. Apostolus namque sermo ante oculos nostros est, qui dicit: Sapientiam lequimus inter perfectos. De his vero, quibus te memorem habili, qualem si praedicti praedictoriis vestris tradidit, & sequentes apostolica constituta doctrina in hereticis inferiori comprehensione, id est, in Severum Antiochenum, Petrum Apameum, Antiochum quoque per se Conflantinopolitana Ecclesiis, & Theodosianam A Alexandriam constanter, necnon & Conflantinopolitanae ante Anto- nium Verstantium Eusebium barcas, & Discorum, quin Chalcidoniensi synodo inter alias legitime suis damnatorum cum defensoribus atque sequacibus anathema dirixa cognovimus: in quibus non aliquis novum sententia, sicut a Patriis decretis iurauit, nec talibus Praedictis beati Petri & Iacobi in ancillis hereticis fisceriarum sententia peccata incolat, quia quod da- minata heretico fiscerio agnoscit, non tantum ex novellae legi, sed ex ipsa lati auditori sui damnatione perservat ei grata abno- dum & libenter amplectimur, & autoritas Sediti Apostoli, cum eis Deo praedicti volunt, interpretatione firmamus: & vi- nerificerum complexis, vel unius hereticis parti damnationem sen- tientia fisceriarum.
21. Pet. 3.	Ratione huius iugiti (prout Christianitatis vestra meritorum postulat) ac in quantum salutis redditus esse officia: quanum nos nobis Centra Synoda vel praedictorum nostrorum. Prae- dicta Sedit Apostolica constituta cum communione aliquod, aut ten- tasse, quia licet astuta & subtili invenit, Ex aere, que fidei Catholica vel anima vestre expediant (de qua siue nouis potes vestra, & praedictatis officio, & praedicti pietatis predicta elementis vestra, casuq; plus aliis habebit cogitatio) sicut etenim non omittit.	Huius tantummodo (sicut apostolica moderatione conuenit) per omnia fiscerias, vel fisceris vel coram vel quoniamque errantum, quia agita Catholica fides veritate, & pietatem agere, reverentia, & benevolentia, in qua voluntate et ore can- templo, scripto a quoque profecta vobis est, cum errorum et compliquum demotuera praetulit, & apostolica sequitur sufficiencia doctrinae materna dicitur, qui vel predictis sunt Synodo in fisceris canquebitur, & vel brevia recordationis praedictis vestris Leonis yeneranda confitit in omnibus non confiteatur, & non in omni usus vel in omnibus anima sequitur particula, tunc communionis nostra (quem nulo no[n] regere possunt parentes), sub apostolica & canonica (sicut prescriptio- num) iurisdictione modis omnium agunt: quia sic omnipotens non venit adiutorio perdere, sed omnes fiscerias salvare. Et manu dominii 14. p. Dei invenit, per ipsorum gratiam Vigilius Episcopus. Ecclie Catholicae vestris Rame hanc bula epistola super scriptum, quia ego Deo invenit deitati, ipso auxiliante et omni, & ipsi sub scripto. Et alia manu subdicto Pio XI Dominici Patrici, Eusebii Dominici, V. C. Comitis Demetri- ciani Exempli de Patriis fisceris schedas a beatissimo atque Ap- ostolico P. p. F. fusto in causa fisci fidelis ad dominum nostrum
XXI.	In primis supplicantes. & iugis beati Petri apostoli (quem diligunt) intercedentes sub fragore pectoribus, ut semper ad hunc Sediti Apostolam pro difensione Republica vestri & vindi- cacione Orthodoxarum & Deo placatas & rugentes maculam fidei non habentes dignum defensione personas, per quae & ea quae publico vestro contentionem, & arbitrio ordinantur. & pro anima reverendissime Catholicae discipline in modo conturbetur, in terrecte vobis & vobis illud gratia ista cum munera (sicut & credimus) pietatem vestram habere cogitamus, quia Salomon adiuu a Domino postulabat, dicunt b. Dalmatia tua cor audire & indicare populum tuum in afflictione, & intelligere meum lamentum.	XX. Tim.
VSGLVS FIDEM CA- THOLIC- CAMILLI- BATAM SERVA- VIT.	Et quod per filium nostrum Dominum praelectionum porti- torum quedam verba suggesta mandamus, ut etea, ut etea (affirant rotu Domino) & liberet audire dignemur, & ma- xime quia Ecclesiastica pacis ac debito generalitate quieti praefi- cationis, confusa Christianitatis & presidentia d' omnia. hanc ad luhinianum Vigilius per legatum milium re- sponsionem dedi: quia cuius alia de nro C. holica illi- bata terretur, que fisceris adeo gloriose de se praedicit, cum omnibus de fisceris causa fisci, ita epistola insigne o.	QVOD AGI- RE DESE- ANY BESI PI. CEN- TE. HAB- BETICL
b. Reg. 1.		
XXII.		
COMMIT- TUS SE- CRETA L GATO.		

ad Mense vrum beatisimam Conuentus apitana archiepiscopum contacteret, regeant, conferent, confutentque iurisferi et al. ad. Orah. V. C. Confite.

Pater Paulius Dominicus iste, quinac ad Vigilium Papam legatione fons est, illum exitumamus esse Dominum, qui Praefectaram Petri agebat. Illyrici, ut patet ex Novella centenaria frumentaria secunda. Videlicet, quia quaque ipsius fideis ingressu Vigilius praefecit: ut illius minus habuisse apparet ab omnibus sanctissimi predecessoriibus verius Theodore Augustus iudicabat, ad cuius nomen scelere Bellatio Docem exercitus cuncta monere, prout ex his, que institutione sua efficit, potuerat deducere: quanto namque ubi se ferente pericolo, opine confusus eraverunt fidei Catholice cuius erat viram ipsum proligandam eligi oportet, ex Terra veluti grandi miraculo petre soliditate perpetuum sibi mente conceperas: reliquo vero innumeris. Sed huius res gestas in Gallia.

Adui eundem annum, qui numeratur vigesimus sexus Childeberti Regis Francorum, referenda est regia Synodus Aurelianensis: ror enim ipsius regni repentinae et ab obitu Clodonei, Addita est annis Regis nota eam Consularis Paulini minoris, qui defederatur in Fatis, sed adiuvantes collega Paulinus Iustus, ut excedio anni suum prefa fumus. Nec est, quod quis dixerit possit, Paulinus istum illum esse intelligentem, qui ante noctem Confusatum fuit: liquido non solam his regnante annis Regis Francorum hic numeratur, sed & Aucta secunde Synodi Aurelianensis itidem annorum regi chronographia configurata, de suo loco superius dictum est, hoc quo ad tempus.

Qod autem ad eis in eadem Synodo gestas pertinet: fuit quidam Synodus ita nobilis ob linex Episcopos, qui eliminare fecerunt sine pene, sine periculis nostro vigilius iniquum. Meano vobis spectari. Inter alia in Episo, que de triginta diabolis capitulis in hoc Conclito hoc defecit, recens fuit canon vigimus nonus, quod in duas lata: Quia Dei propriis sub Carbolicornis Regi donacione vimina, Iudicium die Come Domini usque ad passus silenti in Pascha, hoc est, ijs quatuordecim processere intendebant, neque Carbolicorni populi se vlo loo, vel quoniam ecclesia nostra prestant, hac canon, cui accessit in ipsius Regi Childeberti editum hoc de re promulgato, quod circiter a Concilio Matricomonicum a itidem in Gallia celebrato, vbi & horum lanceolatae legis canonicas, adductorque alia adhuc eisdem patricti continet, dum hoc sit subdicit: Secundum editum bona mentis domini Childeberti Regi per plateas aut forum (de quaerendo subdit) quae iniquitatione causa, diambulationem denegat. Et vi reseruante cuncta faciuntur dominum per clericos impedit, nec ante facientes confessionem in omnibus intercessione prestant. Qui hos facere ferre se preponerunt, a defibro locorum (propter personam suam) distinguitur. His finitima legibus perculantia Indorum, que vobis & semper Christianae religioni insultate contineat.

Sed & memor a dignum illud in hoc eodem Conclito in Galliam esse conlata, ut clericis cuiuslibet gradus sine Pontificis ius permisum nullum ad fecisse iudicium proibitor utrilibet neque laico, inconfito faceret, clericis in seculari iudicio iaceat exhibetur. Ita quidem fundatim Patres illi, clericorum ac totius Ecclesie immissari proficiebant. Gancere, haud dubium annuntiavimus, quod in Gallia Ecclesia communitas corda erat.

Episcopus Andegenensis interfusse repenter, vir ob egregiam famam ubique spectatus: quid ipsi accedit, cum nolite excommunicato benedictionem impetrari, eius vita Acti declarant, in quibus inter alia haec legemur: Frater labores reliquias tam per Synodos pro plausu in celatum scilicet nuptiam, ouarum audito-

res darunt, tamen, ut in ecclesiastis excurrent, ad postremum compluriam Episcoporum inunctione, ut excommunicatus a

re persona absoluatur, vestrum coetus est. Et cum regaretur, ut Ecclesia, qua reliqui Antipotes ad personam a communione separantur diligentes benedicerent, & ipse signaretur ad Caesareum Concilium: Ubi ad imperium vestrum ego signare compeller, dum vobis ostendam Decretum definire: ipse potens est mundare. Quod si autem equum Ecclesias excommunicata personam suscipierit, exponat & priusquam posset peruenire, ferma sacrae letitiae. Quis ad beatum Casarium Arelatensem Praesul pro eadem causa consultum occurrit: haec tenus de his Albinis Acta. Est enim ad hanc speciem eiusdem Concilii Aurelianensis canon decimus de incisis functionibus.

Prater alios etiam Synodo huic praesens fuit Inlustrans Turomensis Episcopus magni hoc tempore minimis faceret, de cuius in redigendis regibus constantia & libertate habe memoria digna S. Gregorius eiusdem Ecclesie Episcopus: Clotharius rex indecriter, ut omnes Ecclesias regis sui tertiam partem frumentum siccum soluerent. Quod licet innotescat sancti Episcopi confessorum atque subscriptorum: viriliter hoc beatis misericordia refugens, subscrive de dignitate ejus, dicuntur: Si volueris res dei tollere, Dominus te quem tuum velociter auferet: quia iniquum est, ut desperes, quos tuo deles aere horro: ab eorum spipe tua horrere replentur. Et iratim contra Regem, nec Vale dicent, abscondit. Tunc commotus Rex timens etiam virtutem beati Martini, misit post eum cur amheribus, veniam petens: & hoc quod fecerat, daunans, finaliter regans, ut per virtutem beati Martini antithesis exarante, hinc Gregorius: qui & de eius clavis ab basilica beatissima Del genitrici Marie, de qua aliis ab eodem pice sancte que instituit in inferno & meminit. Numerantur & alij in Gallia sacerdotis, qui & secundam Aurelianensem Synodum pariter illustrarunt: sed de his alias infestius dicendum erit.

Hoc item anno factum est, ut cum regnum Francorum periclitaretur bello civili, diuinus inter Fratres Reges inita be concordia, pacque firmata; sub hoc enim anno ita Sigebertus habet: Childebertus Rex cum patre Theodoberto in fratrem Lotharii infuriet, sed matre eorum fati agente Crotile apud Deam, ne inter fratres fueret ciuite bellum horrenda tempestate corrigit, cum super Lothariam ne signum quidem appareret horribilis bani simoni, reddunt fraterna paci. At colus virtute hinc gelta fint, a Gregorio accipie-

re, qui sic sit: Childebertus auctor & Theodoberto commoneentes exercitum contra Clotharium ire disponunt: Ille autem his a die, existimans se horum exercitum non sufficiere, in filium configit: & concilium magnum in filio illi fecit, totamque Isem suam in Dei pietatem transfundit.

sed & Crotilda Regina hec audiens, beati Martini sepulchrum adiit, usque in oratione proferuntur, & tota nede virgines orans, ne inter filios belum ciuite consurgent. Cumque invenerintur cum exercitu suo eum obsecrant, tractantes ilium du sequenti inter fecere manus factio in loco, quo erant congregati, orta tempestas temeraria dissipat, res disrupt, & cuncta subvertit, immixtaque fulgora cum cunctis ac Lapidibus super eos descendit, ipsi quoque super infelictam grandem humum in faciem prouertit, & a lapidis descendentibus grauer verberantur: nullum enim eis segnior remanerat, misparma & pannum: hoc maximis metuens, ne ab ignis calcis consumarentur. Sed & qui erant ita dispersi sunt, ut vix in visissimo quod reperiuntur studio: multi enim ex eis prostrati non sunt inueniti. Tunc illi, ut diximus, a lapidis iacti & humo prostrati, plementiam regebant & precibantur veniam a Deo, quod sic contra sanguinem suum gressu reluiscent. Super Clotharium vero neque una quidem plantis gutta decidit, aut aliquis sonitus contrarius auditus, sed nec ambitus illius ventre in illo loco sensere. Hi quoque mitemur numeros ad eum, pacem & concordiam petiverunt: qua data, ad propria sunt regredi. Quod nullus ambiguus habet per abundantiam Regne beati Martini suffit virtutem. Incolamus Gregorius: que quidem & alii, quies Francorum sunt profecti, reflantur.

Hoc eodem anno Theodoberto R. Francorum magno animo inuidens Italiam, magnum in Picenum

d Greg. Tu.
ron. de Geff.
Fran. lib. 4.
cap. 2.
IN VITI
SCOP. DI
GNVM EX
EMPLVM.

c Idem lib.
10. cap. 1.

XXX.
BELLVM
CIVILE
FRANCO-
RVM DI-
VINITVS
SEDATVM.

F Greg. Tu.
ron. de Geff.
Fran. lib.
3. cap. 6.

XXXII.
S. CROTI-
LUS FIZ-
TAS SE-
DAT CIVI-
LE BEL-
LVUM.

XIII.
FRANC
INVIA-
DVNT ITA-
LIAM;

Agath. ab.
i. his.XXXV.
VINDI-
CANTVA
FRANCIA
PROCOPII
CALVM-
NIA
b Agath. li-
t. his.XXXVI.
RAVEN-
NACVM VI
TIGE R.E.
GEDEDI-
TABELI-
SAMIO
c Princeps de
bello Goth.
ab. i.XXXVII.
d Deut. 32.
COMSI-
LIVMDI
CIRCA HO-
STES SVOL
e Psal. 18.

vique duxit exercitum qui lue exagittatus, admodumque debilitatus & immunitus; re infecta redire ad propria cogituit. Scimus Procopium ob hanc causam in eis vii fidagios mule iactare: Verum si confusa Agathiam, haud leuem eam fusile belli fulciendi causam censibus, quam praebuisset Iustinianus Imperator: testatur enim Agathias a, haud equo animo pati potuisse Theodobertum Regem, quod Iustinianus Imperator Graecos quodam falso in monumentorum publicorum Imperatoris titulis omni generi litterarum in scriptis ponere conseruavit: Wandalicum & Goticum, ita & Francicum nomen, perinde ac sicut Vandulos & Gothos, ha Francos etiam debellaverat, quos ne arigerat quidem. Hec ligatus ad inferendam bellum aduersus Iustinianum Imperatorem in Italia facta iusta viva est cana Francorum. Regi alterius dominij nomine tenet licet impatiens, & iugo vel rebus tantum subdi penitus auer-

sum, ut Latini omnium insultantes Graeci cohierentes delevit vero tandem, ut Ariani heres error, quo nec afflitio statim ad eos Gothicæ carre voluerunt, cum ipsa genere pariter tolleretur.

Sic itaque Deus iustitia dextera suspenſa lancea, equibrido pro membris hominum cuncta disponere confundit, secundum illud Proverbiorum f: Ponit & statuta iudicis Domini sunt, cuius quoque arbitrio & illud faciat ut, ut cum res Occidentalis Imperij felicissimo vize sunt hoc anno extra clandi, eo tempore fane tempore res Orientis corpora finit, dico bello vexari, & plane perfundere, atque in Syria funditus perdi: vt h. s concilia Theodora Augula defineret per seipsum Romanam Ecclesiam, in cuius Pontificem Vigilium non flantem patet consentius terribilis inturgenti iusta causa videtur proferre. Sed de Orientis cladi bus narrationem agrediamur.

Hoc enim anno Cosroes Rex Persicum, rupido fadere, in Romanum Imperium mouit exercitum; quanta autem dannum eiderit invenitur, cum non effecit miles, qui iudicaretur, Procopius narrat: videlicet quod Rex Persicus per Mesopotamiam descendens in Syriam, nullo obice, eamdem denauit, Sorenorum ciuitate in deditionem accepit, atque via cum habitoribus funditus exila, i. pretis pacis consentientibus cum Episcopo eius loci Candido nomine, quem sedem cœgit missis milia captiuos, credita & iuramento prouisa pecunia decimorum aurorum: quod inde Hierapolum veniens, ille Magni Berenici Episcopum a Antiochenis legatione pacis millioni inuenit; quo elato, Bereniam expugnat: inde que Antiochiam deuictos, eadem potius est, ut cum illinc prius auctor sit. Ex hanc eam Episcopum, arque Germanus Dux, qui illuc ab Imperatore missus fuerat re iisque in ciuitate intentus in refectione tradidit: cum & Antonius dux ex clarioribus fonsimis, ne quid indecessa patremetur ad Persia, se in Oriente flumen deuicerit quando & cinctore crenatis iussa, maiorem tam Eusebium legatorum precibus redemptam pecunia voluit esse falata, quam ante ornamenti omnibus ex pilaverat. Suburbia quoque ab eisdem incensa Procopius erat, fallo dumex sat. S. Iustinus templo & consulis illi dominis, in quis legat ab Imperatore missi diuerterant. Hucus autem Antiochenis ciuitatis horrenda clavis tempore accidit, ut in Romam translatum fuerit corpus S. Ignatii eisdem ciuitatis Epi-

piscopi.

At quis tandem bellum finis? magna ignominia cum Cosroes transtulit per legatos suis, percoluit vide- licet quinque giga milibus numerum unum surcoctum, totidemque percosos singulos dandis loco tribui pacis, obdubuisque datis pacem inter Cosroes & Iustinianum Imper. constitutorum vnde p. Procopius tradit. Ante huc vero incensum ab Cosroes templum S. Michaelis in Daphne, idem affirmat & mirandum quod dam Apamee tunc accedit, ut recentis his verbis b: Propheta (inquit) Cosroes cum exercitu apameam venit, vix patrum Dominica magnitudine cubitali visitur, ab humis Syria p. clavis detas, quam opulenta magnam eius loci tutelans negligunt ac rite servant, theca condit signa, quem anno multo ac zonam celatum, ascerdotibus tribus coegerant demum tradidissent, infra quod annis certe die adorant. Tunc itaque apamente populus videns Persicum exercitum ei, si venerent, in magna trepidatione fuit, Corboque audientes, ut immone prouisus maneret, Thomam reliu Episcopum aduenit, rogauit Christus lignum ei ostendit, ut eo viso reculerit moreretur. Ille vero cum ex morte resurrexisset, postquam fuit corrigit servientes ac fide maius. Præfale enim id resente, ignis tuba supra se relabat; unde in tempore tholo flinders præter fortium apparet illorum continuo circumvenientem sequitur, hocque Procopius, sed subdit Eugenius de liberis virtute Crucis Apparentibus a Cosroes Rege Petarum.

Ipsa enim Eugenius, qui interfuit, illa addit: Et autem parentes mei cum aia campanorunt, neque ad tempora adi- be-
lent

XXXIX.
F. Proph. de
bello Pers.
ab. 2.XXXIX.
Preces de
bello Pers.
ab. 2.
DECLA-
TA ILLE-
STA STALE.CAPTA
ANTIO-
CHIA.XL.
PAXIGNO
MINORIA
ROMANISb. Precep. de
bella ref.
ab. 2.

MIRACY-

LVM DE LI-

GNO CRY-

CIS.

XLI.
Euseb. his
ab. 2.

lamentum secum duxerat. Prosequam vero nobis data fuit pugna in honore Crucis adorandi, amplexu diuque: Thaddeus filius matutini lignum Crucis, quo retro peccati maledictione datus fuit, totum suuernitatem circuimus (ut statu ad statu deinceps pregradientes usque statua ignis splendens non ardore consumatur. Quia resolutum, que posset Apamenum vestrum, perficatur. Ob quam causam imago in reliquias transiret, & statua fuit, quia inscriptione in hinc incisa hoc maxime illud, qui cum regnare esset, conuenienter. Hoc de miraculo Euagius, quod ex eodem Episcopo Thomaisa premis.

Thomas autem una doctrina media, scilicet facta etiam

pragmatismo, quisque vna cum Celsio certamen equorum in Celsi galleris, locis hoc Ecclesia canonizaverat) necquam reclusus. Quod prope ab eo factum est, vii omnibus modis Contra nos venit maledictio, misericordie. Num percutiantur Contra nos, ne nos in sua videtur contutus? Respondit securi vere & sermo, nolle latenter cum sibi videtur. Quod eius dictum Contra nos adveniat tunc, dominicus veritatis causa (vii merebatur apud eum amicorum.

Hoc de Euagius ante diuinum tritacum refert.

Sed ne, lector, ob ludrica ita obiter transfessis luctuosa: rerum dum tonus Syriae cladem, Antiochenaeque chaitis omnium Orientalium nobilissime vidiisti incendiis siue culmine, require causam, ac memoria recipere, quia superbiu[m] tomo a nobis de Syria Episcopio in primis vero Antiochenis, ex quibus aliquos pri-
mum huius Nestori defores, aliquos vero poeta Eu-
rychiae blasphemie credentes; vi plane sicuti exper-
iencia viae non amplissima que que cedere edificia, cum
scipio fundamenta deficit; in etiam necesse est perfec-
tiori florentissimas ciuitates aquae prouincias, qui-
bus Christiane religionis deficit fundamentum, quod
ei ipsa Catholicis fides. Et licet non semper statim perfici-
tio vno sub equator, vnam tamen inanemque
permissa esse locis peccatum instantiam illam, quia dici-
pum est: *Loca pecunia, & quid nobis accedit nisi?* Alij
namque ipsi patrem redditor. Clamat huc vera esse omnes,
quae sunt in Asia, Africa, & Europa, Orientales
proinde, tradit. Et si barbaris ad multa annorum le-
cata deundantur. Sed ad illam tein his consideratio-
nem prouoco atq[ue] responde, quam prospete, quam
quicunque cellentes res bellorum Iustiniano Imp. tam
in Persia, quam in Africa, antequam in Silenium Romanum
Pompeiem furem violentem manus intulit, &
pellit, et procerus aies, quam exterrit luctuosa:
rambler in Occidente ad in seculum temporis spatium
res Goticis dettere atque floride succedere vise sit,
que sepe postea sunt in discordiis adducti; cetero quidem
Oriente, ubi regnabat Imperator res longe di-
verse sunt ubique deplorans, coeque statu mi-
nimorum collectore, vno a Humane tantum (vi superiori
dictum est) etiam Perlatum Regi fieri necesse fuerit
tribunum Imperatorem illam, qui Vandalorum ac-
que Godorum Reges nuper duxerat: sub iugo capitulo:
Sed etiam Africam quam felicissimis auspiciis inchoa-
tum maxima farta sunt decretaria, ut Procopio sati-
potifiquem cognoscere: & ne longius recedamus, ex
as, quae vocante in Africa gella esse celerat, perficie-
do valis intelligere, quam disparates rerum progressus a
principio fuisse subiecti.

Hoec enim anno decimoquarto Iustiniani Imperato-
ris in Africa a Romanis male pugnatum est cum
Maxime: quoniam precio inter alios ipse Romani prae-
cipio: Dux exercitus desideratus est. Quomodo autem
nece habuerunt? Procopio dices, qui cancta est fusus
protectum. Hic modo nobis illatantur perpetuis re-
coleandis eni mitoribus, qui in invocazione diuini numinis
attulit perenni milie distinquit virtutem palam ostendit.
Propto rem gelata apud Sophontium relatum b
recepit: *Narravit miles quidam Patrum, accepisse & quo-
dammodo: quod cum belum gererent in Africa Romani cum
Maxima vici que fugerunt a barbaris, & plurimi ilorum*

I E S V C H R I S T I

Annus 541.

VIGILIUS PAP. IVSTINIANI IMP. 15.
Annus 2. THEODIBALDI REGI.

Quid sequitur ordinis temporis quingentis annis qua
digressum uspius Christi annus, Basilij junioris
filius collega Consulatu notatur; nec post haec amplius a-
liquis Consulatus reputatur additus Fafus; licet non pen-
itus Consules esse definiunt, ex veterib[us] monumentis ap-
pareat. Itaque plane Iustinianus Imp. eiusmodi per Consulatus a maiorib[us] deducunt chronologiam, sive antiquitate
eiusdem fidam, paulatim a antiquitate acq[ue] penitus tollere
voluit, illam inducens, qua per Imperatoris annos tem-
pora notatur, addentur vero Consules, si qui essent;
quod etiam legi vidimus sanctissime: culus rei gratia in-
vidium sibi peperit, & odiom ab antiquitatum cultorib[us]
conclauit. Potuit tamen (si quid ad eos executionem af-
ferte licet) dignus ille eius rei et eis praetextus, factum id
sic, ob immoderatas expensis scillas collendas, quas in
Consulatus ingressu ab ipso creatis Consulibus fieri mo-
ris erat: nam eiusdem rei causa Marcius Augustus il-
lam promulgauerat legem, ne Consules in populum pe-
nulas spargere, tamquam missilia, colligendas. Sed
cum nec ita pataret iniuria glorie appetitus, Iustinianus
ipsi facit moderatus est legem, prohibens ne
Consules autem effundent, spargendi autem argenti
tributu liberam facultatem. Sed quod neq[ue] his se limiti-
bus scriberet humana superbia coactare hinc & illud subicit
Imperatoris animum, ut Consulatus d[icit] gemitum ampli-
simum paullatim e Senatu proscripteret.

* ad

Hec, inquam, ad Imperatoris excusationem de iniu-
dia in eum confusa dicta sumo: Situ potius ea furtis con-
uerienda in legum conditorem Tribonianum ad tale
honoris culmen ascenderet non valentem, atque odio
profecto in aliis, quod ipse conseq[ue]ti minime potu-
fuerit, prohibente lege, ne quis non Christianus ar-
que Catholicus amplissimi honoris gereret magistra-
tus: Euthenius enim ipsum perfronale, superius dictu[m]
est. Verum ab omnibus in ipsum Imperatorem culpa
transfertur, factu clamore agere ferentem sub alieno po-
tius nomine, quia Imperatoris, tempora numerari: cum
tamen iphi Imperatori vna cum Imperio iogni inha-
re voluerit consularum, ait enim ad finem constitutio-
nis, quam de Consulibus promulgauit ut Imperatori qui-
dem iugis & indefinis Consulatus omnibus ciuitatibus &
palis & gentibus in singulis, qui plaurint, distribuent adue-
nit, aut cum ipse amitterit, trabeat: Ideoque & Imperij Consula-
tus per omnia sit sequens sepius haec ciple.

*c. Nov. Iu-
stinian. Imp.
15. & Anti-
ds Cons. col.
+ tit. 3.*

*III.
c. Procop. de
Bellis Gotis.
lib. 2. in fin.*

*c. Procop. de
Bellis Gotis.
lib. 3. in prima*

Suffit